

LA COSTA DEL MECO

Nº 10-11 - Edició d'agost -
octubre de 2010

Full periòdic informatiu de l'A.VV Dalt la Vila

EDITORIAL

Final de cicle

Benvolguts veïns

Un cop més ens trobem davant del final d'un cicle; un cicle que tanca una etapa i n'ha d'obrir una altra. Ens aquest punt és molt important per a nosaltres transmetre l'agraïment a molts veïns i veïnes que han col·laborat treballant i donant-nos el seu suport. Moltes gràcies a tothom!

D'aquí a molt poques setmanes s'obrirà l'opció de presentar noves candidatures a junta per seguir treballant en aquest gran projecte que es diu Dalt la Vila. No podem oblidar que malgrat l'intens treball realitzat fins ara, encara queda molt per fer i algunes promeses per convertir-se en fets. La feina que es duu a terme des de l'A.VV. moltes vegades és amarga: primer, per la resposta d'aquells que ens governen, i segona, per la incomprensió d'alguns dels nostres propis veïns perquè, malgrat intentar-ho, no sempre podem oferir una resposta clara o solucionar un problema concret. Però cal seguir, Dalt la Vila s'ho mereix.

Hem de treballar per allò que volem, però hem de ser nosaltres, tots nosaltres -en la mesura que puguem- que hem d'empènyer el carro. Ningú no ens regalarà res, i menys en aquest barri on ja hem constatat el grau de deixadesa o manca de compromís, segons es miri, d'aquells que governen la nostra ciutat.

Pensem que l'ajuda que pot aportar el veïnat no cal que siguin grans actuacions, sinó petites i moltes; però sempre junts, tots a l'una, ja que aquesta és l'única força. L'A.VV. per sí sola no té sentit; hem de ser tots els veïns i veïnes els qui seguim la ruta pel mateix camí. Pot ser que tinguem diferents punts de vista però l'objectiu final és el mateix: un DALT LA VILA digne!

Ara arriba el moment del relleu, s'han de presentar noves aportacions, cal renovar. Tots i cadascun de nosaltres podem tenir alguna cosa per aportar; tots som importants en aquest projecte i hem de caminar conjuntament perquè si no, el fracàs està garantit. I això, n'estem convençuts, ningú de Dalt la Vila no ho vol.

Ha estat un gran honor per a tots nosaltres participar durant aquests dos anys en les tasques necessàries per tirar endavant la millora del nostre barri, i alguna cosa s'ha aconseguit. Però ara és el moment idoni per tal que més veïns, amb il·lusió, empenya i noves idees, s'embarqui a aquesta nau que és l'Associació. És el moment de reivindicar la nostra identitat, de continuar empenyent per allò en què creiem fermament. No és només un barri històric ple d'arrels, és un barri de persones que hi creuen i se l'estimen. Unes persones, a més, que creuen en una Badalona bonica, amable i justa amb el seu nucli històric.

Només anant tots junts, caminarem sense errar la ruta. En aquest barri hi ha gent amb molt de potencial, amb idees i una gran capacitat de treball. No deixem que tot aquest potencial es perdi; aquest tros de Badalona s'ho mereix i nosaltres en som part, formem un gran equip i, tots alhora, podem fer que tremolin aquells que ens vulguin posar traves al nostre camí.

Visca Dalt la Vila
L'Equip de la Junta Directiva.

BAR

CAN JOAN

Plaça de l'Oli, 2, Tel. 93 384 33 04 - BADALONA

L'ESTAFA DEL TITULAR

Sovint els titulars dels diaris diuen alguna cosa cridanera; després llegeixes l'article sencer i és una altra cosa. Ens han fet el "timo" del titular, una pràctica periodística deshonest però habitual.

Doncs bé, el nom del PMU, "Pla de Millora Urbana del Nucli Històric de Dalt de la Vila" és un altre cas d'estafa del titular. Oblidat l'episodi aberrant de la versió que va sortir a exposició pública el juny del 2007, ara del que es disposa és d'un pla urbanístic, imprescindible per tal de endreçar i actualitzar els plans anteriors, però només és un pla urbanístic: ordena l'edificació privada, dóna instruments per a algunes actuacions públiques (restauració masia carrer St. Sebastià), aclareix conceptes sobre les reurbanitzacions de carrers i deixa les coses clares... sobre el paper.

(Obro parèntesi: malauradament, el PMU sanciona l'aparició de noves arquitectures de difícil integració envers el caràcter històric del barri. L'actuació prevista a la plaça de la Vila Romana —o plaça Nord— tindrà un impacte molt important, que des de La Costa del Meco hem assenyalat un parell de cops; però sembla que s'ha arribat tard... Esperem que això no passi amb el polígon PA1. I tanco parèntesi).

Dit d'una altra manera: pel que fa a l'ordre urbanístic sabem el què i el com —la qual cosa és molt important— però no és suficient, ara cal fer.

I sí s'han fet c o s e s :
arranjament dels carrers de Dalt i Vilamajor i

de la plaça Constançació, i diuen que diuen que de seguida començaran el carrer de la Costa; també s'ha iniciat el tràmit per expropiar la connexió entre Termes Romanes i Fluvià. Per tant, el PMU ha obert la porta a algunes intervencions sobre els teixit urbà, però no dóna lloc a altres actuacions que canviïn a millor el Dalt de la Vila i que comprometin al nostre Ajuntament.

Hem d'anar més enllà. És necessari un programa de què cal fer per millorar el barri.

A part de les actuacions urbanitzadores i urbanístiques —necessàries—, quines altres coses pot fer l'Ajuntament? L'estudi per a la revitalització del Dalt de la Vila, contingut al PMU 2006, dóna unes quantes pautes, totes interessants i que podrien donar lloc a un conjunt de mesures.

Una molt important és buscar solució a la sostinguda degradació de les edificacions i les problemàtiques creixents d'habitabilitat de les vivendes. Sembla que alguna cosa ha fet l'Ajuntament, incloent el Dalt de la Vila al futur "Pla Local d'Habitatge 2010-2015". Aquest Pla d'Habitatge ha estat desenvolupat per la Diputació de Barcelona, que ho ha lliurat al nostre ajuntament el proppassat juliol. Esperem que l'Ajuntament ens informi...

I esperem que el tal Pla d'Habitatge vagi més enllà que la simple exempció del 100% de l'impost de construccions (4% sobre el cost) per a obres privades que comportin una millora de l'habitabilitat, de les

finques catalogades, i de l'entorn urbà per incentivar la rehabilitació i donar suport als propietaris. Que conformi polítiques actives de rehabilitació amb participació pública, que impulsi la recuperació de les finques deshabitades i tancades a cal i canto, que acabi amb l'enrunament progressiu d'edificis abandonats.

Un altre punt: cal recordar que en el marc de la protecció del patrimoni, s'exigeix una prospecció arqueològica prèvia a les actuacions que comportin actuacions al subsòl per a pràcticament tot l'àmbit del barri, amb el consegüent sobrecost per a la intervenció de rehabilitació i l'allargament dels terminis de les obres. Caldria trobar mecanismes i ajudes per tal de no condemnar el barri a la inactivitat i la degradació.

Pel que fa als equipaments públics situats a l'entorn: alguns podrien ser agents dinamitzadors d'activitats socio-culturals orientades al barri.

Tot això revitalitzaria el Dalt de la Vila.

Què més? Solucionar els petits problemes que avui embrollen i embruten la convivència i la vida quotidiana: ordenar la circulació i l'aparcament, solucionar els camins escolars i resoldre les

disfuncions entre escoles i barri, pacificar algun entorn conflictiu per disbauxes juvenils a deshores, etc. Guanyar qualitat de vida urbana també significa un potencial d'atracció de nous habitants i ajuda a revitalitzar el barri.

Resumint, un veritable Pla de millora urbana hauria de comprendre, programar i fer:

- Arranjar carrers i espais públics, paviments històrics, voreres, infraestructures de servei, presència de línies aèries, problemes d'accessibilitat o mobilitat en la urbanització, etc.
- Revisar la introducció d'arquitectures impròpies del caràcter del nucli històric.
- Portar a la pràctica petites operacions urbanes: microurbanisme.
- Valorar i difondre el patrimoni de Dalt de la Vila, i els seus trets històrics, culturals i arquitectònics.
- Fer una forta aposta per la rehabilitació d'edificis i la millora de la qualitat del parc de vivendes, comprenent ajudes i exempcions per a les obres privades i actuacions públiques.
- Aconseguir ajudes i exempcions per a les obres privades a les finques catalogades.
- Agilitar les mesures cautelars de protecció del patrimoni arqueològic.
- Ordenar la circulació i l'aparcament, solucionar els camins escolars
- Resoldre les disfuncions i problemes de convivència entre usos diversos.

Josep M. Sabater

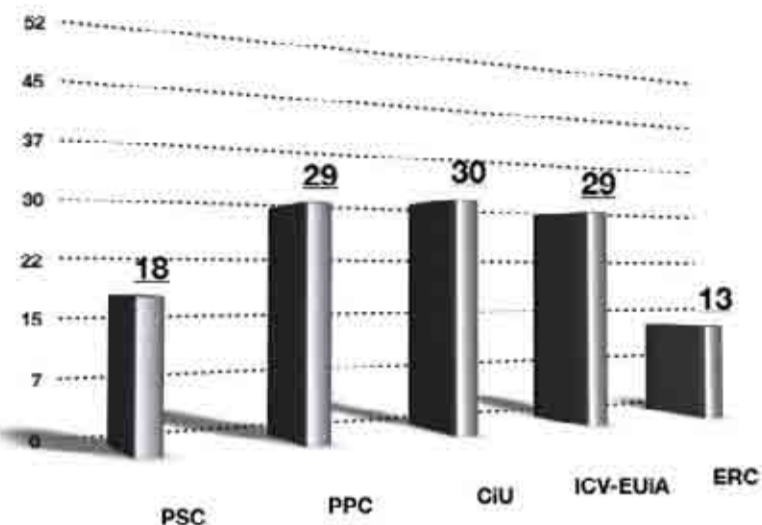
Evolució gràfica municipal

QUÈ FAN ELS NOSTRES REPRESENTANTS MUNICIPALS

PEL DALT LA VILA ?

DES DEL DARRER MECO DE JUNY HAN PASSAT 9 SETMANES, SENSE VACANCES, PER TANT APORTEM 9 PUNTS A LA GRÀFICA. Justificació:

Des del darrer MECO de finals del mes de juny, l'activitat dels grups municipals vers el Dalt la Vila ha estat més aviat escassa. També és cert que hem gaudit del període de vacances d'estiu, no obstant això ens ratifiquem amb el que diem a dalt, donat que l'Ajuntament hauria d'estar operatiu tots els mesos de l'any.

Per tant, i per continuar sent coherents, aquesta vegada no sumarem cap punt a cap grup polític municipal, però si que en restarem. Serà la segona vegada que ho fem, ja que creiem que el (no) fet s'ho mereix suficientment.

Fa poques setmanes va saltar la notícia -no desmentida- que el nostre ajuntament ha estat condemnat judicialment a un pagament de gairebé 800.000 euros a causa d'una mala gestió de la Regidoria d'Urbanisme. Si hi ha funcionaris municipals que no fan bé la seva feina, si hi ha funcionaris municipals poc sensibles amb els diners dels ciutadans, tot el govern n'és responsable. I si, a més, no se'ns diu quines han estat les persones que han malbaratat aquests diners de tots, d'això se'n diu manca de transparència en els afers públics. I el govern també n'és el responsable.

Pensem que amb aquest diners, malauradament perduts, s'haguessin pogut solucionar problemes urbanístics de barris de la ciutat, inclòs algun o alguns dels carrers de Dalt la Vila. Mala gestió i gens de transparència, potser no ens hauria de sorprendre en ser l'Ajuntament de Badalona un dels menys transparents de tot l'estat. (**ITA 2010 - Transparència Internacional**) - Badalona figura en el número 75 d'una llista de 110. Per tant, aquesta vegada restem 9 punts als grups municipals de govern: PSC (4)- CiU(4) i ERC(1).

MIREM ENRERA per Joan Expósito

Masia de can Casals o can Casas

La masia de Can Casals o Can Casas esta situada a la cantonada del c/ de Barcelona amb Sant Sebastià, al nº 53 (abans nº9). Fou construïda al segle XVIII com un Mas tradicional dins Dalt de la Vila, i un temps després li foren afegides dues petites cases en filera. El propietari era de Tiana, qui més tard la vengué a un prevere de Barcelona.

Façana de la Masia al 1930 Museu Municipal

L'any 1851 en Joaquim Casals i Rosés, fabricant de teixits i d'origen pescador de Badalona, va comprar la masia i va inter-comunicar les tres cases formant una sola masia; posteriorment, al 1871, va comprar el terreny conegut com "l'hort del Fideuer " i va ampliar les zones del safareig, quadres i el celler, molt útil en dedicar-se també a la viticultura.

Va realitzar-hi un bon hort amb un frondós jardí i una font que utilitzava l'abundant aigua d'unes plomes adquirides de la mina del Manso Solei, "Ca l'Arnús", que arribaven subministrades des del repartidor del nº 18 de la Costa del Mecu, i que els Façana de la Masia al 1930 Museu Municipal veïns utilitzaven per les necessitats de boca o cuina, omplien els càntrics i/o recipients d'us corrent a les cases. En aquells temps a Dalt la Vila no existia l'aigua corrent a les llars i els veïns utilitzaven els pous o l'aigua que anaven a buscar de les mines del Comú, de Ca l'Arnús, Ca l'Amigó o Can Tàpies.

Durant la guerra civil del 1936 al 1939, la Masia va estar confiscada per l'administració, sense dret d'utilització per la família Casas, i cedida després a les Joventuts Llibertàries.

La masia va arribar a tenir la teulada totalment malmesa pel pas del temps, i a causa d'unes pluges severes va arribar quasi a l'ensorrament total; sortosament els propietaris varen fer-hi una molt correcta restauració.

Entrada per el c/.de Sant Sebastià .53 - foto jexposito 2004

Torre noucentista de can Casas

Entrada de Can Casas per el carrer de Barcelona i Martí Pujol

Durant el 1882 les dues cases dels números 48 i 50, senzilles i pageses, varen ser comprades per en Francesc - Xavier Casas i Planes -un indiano que havia tornat amb fortuna de les amèriques- i les va reconstruir en un sol i magnífic edifici remarcant les obertures exteriors amb unes línies clàssiques decadents, per ser la vivenda de tota la seva família. Al llindar la dècada de 1930 els hereus de la família posen la casa a lloguer i durant uns anys fou la seu d'una Clínica i els serveis complementaris a la mateixa.

Al 1922 l'Albert Casas i Casals va fer construir una torre noucentista al costat de la masia dels seus pares i avis, situada a la cantonada del carrer de Barcelona amb la riera d'en Folch. La direcció de l'obra va anar a càrrec de l'arquitecte En Salvador Soteres i Faves; es volia utilitzar la torre com a residència d'estiueig, tota vegada que la seva vivenda i el negoci de cafès radicava a Barcelona. A partir del 1929 va passar a ser la residència habitual de la família Casas.

Durant la guerra civil, la vivenda familiar va estar ocupada -en part, i compartida - amb un Comandament Militar del Govern amb seu a Badalona.

Durant la dècada de 1980, la part corresponent a la ampliació de la vella masia de Can Casas del segle anterior, fou totalment remodelada i reformada com a habitatge, segons projecte de l'arquitecte En Francesc Gil, i ara correspon el nº 27 del carrer de Barcelona.

Abans, el costat muntanya del carrer de Barcelona, era quelcom mes llarg, amb una petita plaça al final que desaparegué amb la darrera ampliació de l'avda. Martí Pujol.

Al finalitzar la guerra civil al 1939, la casa fou ocupada per la fracció militar de la Creu Roja per situar-hi la seva caserna. Amb el pas del temps la situació de la Creu Roja ha canviat de militar, a ser actualment una Agrupació Benèfica d'Ajuda als ciutadans, i continuant amb l'estatge al mateix lloc del carrer de Barcelona.

Els Semàfors

SEMÀFOR VERMELL

Semàfor vermell per a l'àrea de medi ambient. Fa un any que es va procedir a la tala d'un arbre al carrer de St. Josep i d'en Rosés. En aquell moment, i degut a la nostra queixa, des

de la regidoria se'ns va dir que abans d'un any es procediria a plantar-n'hi un de nou per substituir-lo.

Doncs bé, ja fa l'any i la regidoria no ha fet res per complir el seu compromís. Denunciem, doncs, mitjançant aquest semàfor l'incompliment de paraula per part de la Regidoria de Medi Ambient.

SEMÀFOR VERD

Per als dos artistes del nostre del barri, la

J u d i t h Themistangioglus

i en **Dionís Orrit**, que juntament amb d'altres companys, han fet un treball de gran qualitat

a l'espai Art al Vent, del qual hem pogut gaudir a la Rambla fins a finals de setembre. Les nou lones en forma de vela, d'una plasticitat magnífica, ha fet palès el lligam de Badalona amb la Mediterrània.

Totes les veles han agradat molt als badalonins que les han pogut contemplar, però les de la Judith i en Dionís, a més a més, han omplert de satisfacció i orgull tots els daltvilatans

Eleccions per una nova junta de la nostra entitat

D'acord amb els estatuts, Article 15-1, la junta directiva de l'entitat cessarà de les seves funcions el dilluns dia 15 de novembre d'enguany. Per tant, en aquesta data, es convocarà una assemblea general, el punt principal de la qual serà escollir la nova junta que ha de gestionar l'entitat els propers dos anys.

Per aquest motiu posem en coneixement dels socis i sòcies de l'A.VV. que tinguin interès de ser candidats en aquestes properes eleccions, ja poden presentar les seves candidatures a la seu social de la plaça Constitució, Nº 5, tots els dilluns feiners de 19:00 a 20:00. També es poden presentar les candidatures per escrit i dipositar-lo a les bústies dels locals socials de plaça Constitució, 5, i Av. Martí Pujol 280-288.

També fem saber a tots els interessats, que es facilitarà la llista d'associats a totes aquelles candidatures que així ho sol·licitin, sempre d'acord amb les directrius esmentades a l'article 14 dels estatuts.

Els socis i sòcies de l'entitat seran convocats dins del plaç legal, i mitjançant una carta personalitzada.

Esperem i desitgem la màxima participació social en aquesta assemblea que escollirà la nova junta de l'A.VV Dalt la Vila.

Equip de la junta de l'A.VV.

Pla d'Autoprotecció del barri de Dalt la Vila

L'A.VV Dalt la Vila i Protecció Civil estem treballant conjuntament en l'elaboració del Pla d'Autoprotecció pel Dalt la Vila.

Protecció Civil ja ha redactat un primer esborrany d'aquest Pla (PAU), i ja hem mantingut una primera reunió de treball per aconseguir el document definitiu on quedarà reflectit els diversos procediments en cas de sinistres de naturaleses diferents. La nostra entitat ha de continuar col·laborant en les propostes d'assignació de les diferents responsabilitats personals que són necessàries per completar el PAU.

Tanmateix se'ns demana les dades de tots els daltvilatans que estiguin en una situació personal de mobilitat reduïda, d'aquesta manera i en el cas de que fos necessari, a Protecció Civil estarien assabentats de tots els nostres veïns i veïnes que necessiten una atenció especial.

Preguem doncs, que totes aquelles persones que estiguin en situació de mobilitat reduïda, ens facin arribar per escrit adreçat a les bústies de l'A.VV (tant a Martí Pujol com a plaça Constitució) les seves dades personals, nom, cognoms, adreça, telèfon, etc.

Equip de la junta de l'A.VV

Adéu siau

El proper mes de novembre ja farà dos anys que l'equip de la junta gestiona l'entitat. Els estatuts ens diuen que hem plegar i que un altre equip de persones continuïn gestionant l'A.VV. i treballant pels interessos col·lectius del Dalt la Vila.

Com a president de la junta actual, he cregut que tenia l'obligació d'acomiar-me de tots vosaltres en aquest mitjà informatiu que és LA COSTA DEL MECO.

Sense falsa modèstia, i amb el sentiment d'haver fet una tasca digna per l'entitat i per tot el barri, vull agrair en primer lloc el respecte i l'amabilitat amb que he estat tractat pel conjunt dels daltvilatans; sense el suport veïnal la meua tasca dins l'equip hagués esdevingut feixuga i poc engrescadora, però gràcies a tots vosaltres he pogut treballar amb ganes i motivació.

En segon lloc, cal que sapiguen que formar part d'un conjunt de persones com les que han compost l'actual equip de la junta, ha estat, per a mi, un privilegi del que no podré oblidar-me. Tots i cadascun, en la mesura de les seves possibilitats, han desenvolupat de manera desinteressada i amb entusiasme, totes les tasques que han calgut per aconseguir la millor gestió d'una entitat veïnal com la nostra.

A l'hora d'acomiar-me vull dir-vos que a parer meu, i n'estic completament convençut, que en aquest període de dos anys s'ha enfortit la cohesió veïnal, s'ha enfortit el nostre respecte com a entitat, i s'han obert camins de responsabilitat i seriositat en la comunicació i treball conjunt amb l'administració. Hi ha molts temes que continuen pendents de treball per obtenir la millora substancial del barri que tots volem; ara els camins hi són i cal continuar-los fent, pas a pas, establint el pes específic per a cada cosa. Senzillament, continuar treballant per la nostra col·lectivitat.

Acabo, i espero que ningú es molesti si us dic que crec que com A.VV., hem passat de jugar a regional, a fer-ho a primera divisió i a la part alta de la classificació.

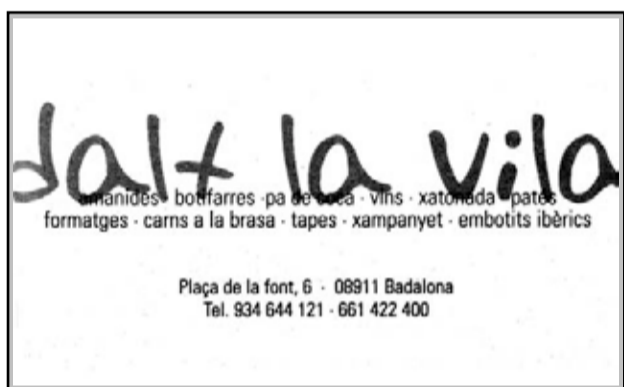
Gràcies per la vostra confiança en tot aquest temps.
Adéu siau.

Jordi Casas i Gil.
President de l'A.VV Dalt la Vila.

FORN DE PA
J. Argelich
C/ Barcelona, 30 - Tel. 93 389 51 85
Pl. Pomar, 3 - Tel. 93 395 16 07
Av. Martí Pujol, 247-253 - Tel. 93 464 32 74
BADALONA

ESTANC BENEYTO
En la nostra cava trobareu un extens assortiment i edicions limitades de cigars
exp. núm. 27
Pl. Medicina - Telèfon i Fax 93 384 55 54 - 08911 Badalona
(junt Ambulatori President Companys)

ca la pentinadora
Tante
Pl. de la Constitució, 4 - Tel. 93 464 28 34
(Dalt la Vila) BADALONA

Pla d'Emergències pel nucli històric de Dalt la Vila

A dia d'avui gairebé tots els daltvilatans ja coneixeu la petició que vam fer a la tardor del 2009 d'un Pla d'Emergències pel Dalt la Vila. Doncs bé, com podeu llegir en aquest MECO, s'està treballant en un Pla d'Autoprotecció, que no és el mateix que un Pla d'Emergències, encara que també sigui una eina força vàlida pel Dalt la Vila.

La preocupació principal de l'A.VV era i és, ras i curt, la de saber si en cas d'emergència, els cotxes dels bombers i/o les ambulàncies medicalitzades, amb les persones i els mitjans d'aquests serveis, poden arribar amb la celeritat necessària per atendre qualsevol urgència, a la part més antiga del barri. En aquest moment, en que s'està elaborant el PAU -Pla d'Autoprotecció-

i davant l'afirmació per part de Protecció Civil i de la regidoria del districte -segons la qual els bombers disposen del material adequat per respondre amb rapidesa dins del nucli antic del Dalt la Vila- hem cregut convenient demanar que es facin els simulacres adequats, per tal que tots els daltvilatans puguin copsar de primera mà l'efectivitat i celeritat, no solament de l'equip humà dels bombers i personal sanitari, dels qui n'estem completament segurs, sinó dels vehicles i del material de què disposen per actuar als nostres carrers més estrets i difícils per a la circulació rodada.

Estem completament convençuts que, tan el cos de bombers com els responsables de Protecció Civil, estaran motivats i satisfets de poder fer-nos una demostració de les seves capacitats en matèria de seguretat al cor del nostre barri. Tanmateix també creiem que els més alts responsables del govern municipal en els afers de seguretat, estaran també cofois en poder comprovar la bona preparació i efectivitat dels nostres professionals en actuacions d'emergències.

Nosaltres ja hem fet la petició de simulacres, ara esperem una ràpida resposta.

Equip de la junta de l'A.VV.

Tornen les pluges i els problemes irresolts

Av. Martí Pujol anys 50-60

Amb les pluges la cruïlla de la riera de Martí Pujol amb els carrers Barcelona i Rector es tornen en llocs de difícil pas pels vianants.

Ara l'Ajuntament, aixecant la calçada d'aquest carrer a nivell de les voreres, ha fet una bona obra de millora que impedeix que el carrer es transformi en riu increuable.

Ara bé, a la banda del carrer de Barcelona, tot i les darreres reurbanitzacions de la riera i d'aquest carrer, el problema persisteix de fa anys i es veu prou clar que **pendents mal solventades i embornals insuficients**, agreujat per la situació en aquest punt dels quatre contenidors de deixalles sense previ embornal, es transforma en un embassament-riu que la darrera vegada fins va arrossegar per terra a una persona.

Només demanar que l'Associació de veïns assumeixi aquest problema i el traslladi al departament de via pública i urbanisme que correpongui, per tal que hi posin la solució definitiva.

**Un veí (c/ Barcelona)
setembre del 2010**

Sabíeu que ...

**Els nuclis antics i/o centres històrics de :
Besalú - Hostalric - Montblanc - Pons -
Móra d'Ebre - El Vendrell - Cambrils -
Tortosa - Vilanova i la G. - Martorell -**

Cervera - Cardona - Berga -

Han entrat tots dins les ajudes de la Llei de Barris.

Dalt la Vila NO

CALVINAPI

Plaça de Pau Casals. 1

El Menyspreu:

Quant fa que l'ascensor del carrer de Sant Felip i de Rosés està espatllat? Quants mesos fa que els veïns es queixen? Quants en fa que els veïns d'altres barris han de fer filigranes per pujar les escales -dretes i estretes- per travessar la muralla que representa l'autopista? Quantes persones, amb problemes de mobilitat, han de fer una volta llarga i innecessària per la riera Martí Pujol cap a Independència davant la impossibilitat d'utilitzar l'ascensor o pujar les escales?

Quantes vegades, des de l'Ajuntament, se'ns ha dit que la solució al problema era cosa de dies?

Doncs bé, han anat passant els mesos i no solament no s'ha arreglat l'ascensor sinó que hem hagut de veure, estupefactes, com cada cop està més malmès. Tant ho està, que ens sembla impossible que es pugui reparar i pugui tornar a funcionar.

L'entorn és un abocador de tota mena de deixalles, a banda del mal anomenat "art urbà". Els incívics s'hi pixen, s'hi fan caca, trenquen els vidres, hi beuen alcohol, hi fumen porros, hi fan pintades i tags...qualsevol cosa que impedeixi l'ús pel qual va ser dissenyat i ancorat en aquest punt estratègic per el pas dels vianants dels barris de dalt i de baix de l'autopista.

Nosaltres de tot això em diem menyspreu. Menyspreu pels ciutadans, pels veïns i per l'A.VV. L'Ajuntament menysprea la ciutadania quan promet una cosa tant necessària, i després no la compleix. No s'hi val a dir que l'ascensor és responsabilitat del concessionari de l'autopista perquè l'ascensor, les escales i el pont que la travessa ha de donar servei als ciutadans, veïns o no, i, en qualsevol cas, aquestes estructures són en sol públic, dins l'àrea municipal de Badalona.

Si això no es menysprear, que vingui algun il·lustrat i ens digui què és. Nosaltres, els veïns, ja n'estem tips. Tips de no poder utilitzar l'ascensor i tips de suportar la incivilitat d'uns

quants joves, fills de la generació ni-ni (ni estudia, ni treballa) que no troben res millor per fer que destrossar el bé públic, sigui un ascensor, el mobiliari urbà o el que se'ls posi al davant.

Davant la passivitat de l'Ajuntament, que hauria de saber que a Dalt la Vila també hi ha problemes d'incivisme, només podem pensar que rendeix més anar a altres llocs o enganxar-se a les estratègies d'un cert partit, que treballar per tal que ningú -ni de Dalt la Vila ni de cap altre barri- es trobi amb la barrera insalvable de l'autopista i, per tant, no pugui anar d'un lloc a un altre sense patir. D'això nosaltres en diem menyspreu.

L'A.VV. rep igualment les crítiques d'alguns veïns que creuen que no es fa res, des de la nostra entitat, per solucionar d'una vegada i per totes el problema de l'ascensor. És molt natural i ho comprenem, que els veïns manifestin el seu malestar als qui veuen més propers, i nosaltres, per la nostra part, poc podem fer sinó anar demanat que l'Ajuntament posi remei a la situació. I això és el que fem: demanar, demanar i tornar a demanar...

Però arriba un moment en què s'ha de dir prou!, Prou de menyspreu per tot un barri i prou de menyspreu a la resta de ciutadans.

S'acosten temps de promeses però nosaltres ja no en volem: ara volem que es compleixin les que se'ns van fer en diverses ocasions. No tornarem a confiar en res que se'ns prometi abans de veure com l'ascensor està en funcionament, l'entorn net, i la vigilància a l'aguait.

Jordi.

L'Estultícia:

Estultícia, segons el El Diccionari de la llengua Catalana de l'Institut d'Estudis Catalans, és el mateix que niciesa. Niciesa: 1) condició de neci. 2) paraula, acció, pròpia d'una persona necia.

Per què us explico això? Doncs perquè és la manera més elegant que he trobat per qualificar la persona i/o regidoria que ha tingut a bé canviar el nom del nostre barri, en una placa excepcionalment nova, a l'avinguda President Companys. Sembla com si, vulguis que no, des de l'Ajuntament no s'acabi de veure clar que el nucli antic de Badalona tingui entitat pròpia.

Potser que la persona i/o regidoria que va encarregar la placa amb el nom del carrer havia estat de vacances a Eivissa i, ves per on, va anar al barri de "Dalt Vila" d'aquesta illa tan bonica. Mimetisme? Podria ser...però tan si ho fos com si no, l'estultícia, la niciesa del responsable es fa evident perquè, en qualsevol cas, aquesta persona i/o regidoria és de la ciutat de Badalona i hauria de tenir molt clar per a qui treballa i de qui cobra el sou. Poc s'estima Badalona si no sap el nom correcte d'un barri de la seva ciutat, o si, en cas de dubte, no s'entreté a cercar-ne el nom correcte.

Permetim-me doncs, que els ho esclareixi: a Badalona hi ha un barri -el nucli històric de la ciutat- el nom del qual és Dalt la Vila o, si ho prefereixen, Dalt de la Vila. No pas Dalt Vila, tinguin-t'ho clar per a una altra vegada.

I ja posats a demanar, si tenen a bé rectificar l'errada canviant la placa, posin-n'hi una que faci conjunt amb les altres i amb el barri sencer, així, ben rovellada i degradada com la resta, perquè d'aquesta manera, si es tornen a equivocar, potser els veïns no ens hi fixarem tant, acostumats com estem a veure com el nostre barri va en declivi mentre esperem veure complertes totes les promeses; ni, per descomptat, podrem constatar la poca sensibilitat que regna per segons quines àrees del nostre Ajuntament cap al seu barri antic, Dalt la Vila.

Segurament que algú, llegint aquestes ratlles, dirà que el que s'hi denuncia és una bajanada, que no n'hi ha per tant, que és un error que pot patir qualsevol. Doncs jo crec que sí que n'hi ha per tant, justament perquè els detalls, les coses petites, és el que ens demostren moltes vegades, la sensibilitat cap al barri que mereix, per voluntat identitària i per reconeixement històric, l'atenció més acurada.

Així doncs, i segons el meu parer, la persona i/o regidoria que barroerament i a la babalà ha canviat el nom del nostre barri, se li podria retreure altres coses, però li critico, només, l'estultícia, la niciesa. Ho ha ben entès? Perquè altrament també li escauria el qualificatiu de toixa, obtusa...

M'agradaria poder escriure a la propera edició de La Costa del Mecó que la placa ha recobrat el nom real del barri, i que l'A.VV. de Dalt la Vila -en representació de tot el veïnat- ha rebut una disculpa per part de la persona i/o regidoria responsable.

Margarida Cartagena i Valls

CANSALADERIES I XARCUTERIES

Margenat

MAIQUINA I ELABORACIÓ ARTESANA

C/ Santiago Rusiñol, 23 - Tel. 93 389 48 20
Av. Martí Pujol, 223-229 - Tel. 93 389 27 85
BADALONA

TABAC/REGALS/PAPERERIA

L'antic Estanc de Dalt la Vila

des del 1940

MARTÍ PUJOL 223, BADALONA
TELÈFON. 93.389.59.62

LLAR D'INFANTS

EL PATUFET

RATUFET

Sant Sebastià, 37 - Tel. 93 389 16 93
08911 BADALONA

NOMS, SOBRENOMS, MALNOMS, RENOMS,... ! per Mª Carme Argelich (1ª PART)

Hi havia diferents indrets a Dalt la Vila que els antics anomenaven segons alguna característica que els definia prou bé. Podem dir doncs que en sentir a parlar de les figueres de moro, la presó, l'escorxadador, els bombers, la riera, les excavacions, el pas de la guineu,... era fàcil orientar-se sense dubtar. Aquesta mena de noms són un instrument del llenguatge, propi de cada veïnat, que no inhabilita per res el nomenclàtor establert per l'ajuntament.

Una cosa semblant passa amb els noms que hom aplica a les persones, és a dir, poden tenir la consideració de nom oficial i la de no oficial. Dins el primer grup hi trobem el prenom i el cognom o llinatge. Al segon grup hi tenim els renoms, dels que les institucions públiques no en tenen coneixement, perquè són denominacions populars que formen part de la tradició oral i han anat passant de pares a fills, sense quedar-ne constància escrita.

Els renoms s'apliquen individualment, i acostumen a fer referència a un origen o a un lloc, o també a oficis o càrrecs, qualitats o defectes físics o morals, habilitats i fins i tot anècdotes i esdeveniments singulars.

En la formació dels renoms, l'humor i l'ironia tenen un paper fonamental. El caràcter anònim de la seva creació n'afavoreix la difusió i en responsabilitza a tota una comunitat. Aquest col·lectiu l'utilitza per manifestar els seus sentiments de manera que tot allò que no és permès de dir obertament, ho pot fer el renom. La funció de censura social que té li dóna una altra peculiaritat: el renom solament és d'ús intern i està vedat al foraster.

Molts renoms desapareixen amb les persones, però d'altres poden ser transmesos als seus descendents i arriben a designar grups: el nom de casa és l'exemple més freqüent de renom col·lectiu. Així, segons sigui el cas, podem distingir entre dos tipus de renoms:

-Nom de casa o sobrenom: Representen la pertinença a una família. Molts cognoms actuals van ser antigament noms de casa que després es van oficialitzar. En general són ben acceptats per qui els reben. Sovint se'ls fa precedir de l'expressió "de cal" o "de ca la". Per exemple, en Joanet de cal Xai.

Als anys trenta i quaranta, la majoria dels pagesos de les vinyes que s'estenien muntanya amunt, des del turó d'en Rosés fins a Canyet, eren de Dalt la Vila. En aquell temps, les vinyes de Cal Basté, Cal Marcenc o Cal Pelat es coneixien més amb aquests renoms heretats que no pas amb el nom propi de qui les explotava. I és que els daltvilatans aprenen i utilitzen els sobrenoms dels pagesos o els pescadors sense cap mena de recança, fins al punt de deixar arraconats els noms de pila de tots ells.

A vegades, es produeix la fixació d'un prenom com a nom de casa, sense que això vulgui dir que tots els descendents de la casa hagin de dur el mateix prenom que el fundador. Es dóna aquesta situació quan dins la comunitat no hi ha més membres amb el mateix prenom o bé no és gaire freqüent (ca la Valentina, ca la Genoveva, ca la Madrona,...). Si algun prenom es repeteix, aleshores es fan variacions o

s'especifica amb algun tret diferenciador. ('Qui t'ha despatxat, la Genoveva gran o la Genoveva petita?').

Algunes cases de Dalt la Vila són conegudes amb un renom especial, diferent del de la persona que hi viu. També pot passar que en la mateixa casa hi conviessin membres amb diferents renoms. O les dues coses alhora! Així tenim que, al carrer Quintana Alta número 21 era Can Quintano. El noi de la casa, en Quintano, es va casar amb la Quera. La filla d'ambdós era coneguda com "la Quera petita o la petita de la Quera" i en Quintano com el Quero!...es veu que la Quera era molta Quera!

-Malnoms, també anomenats mots: Han estat ideats per a que el rebí un sol individu concret i poden ser mal acceptats per aquest, perquè deixen entreveure un cert menyspreu o un to burlesc i despectiu. Algunes persones no arriben a saber mai que se'ls aplica un determinat malnom.

CONTINUARÀ...

Vull donar les gràcies a tothom qui ha fet l'esforç de recordar i fer-me arribar l'informació necessària per a fer aquest treball de recerca. Resta obert a qualsevol nova aportació. En cap cas he volgut ferir la sensibilitat de ningú en fer-lo i la meua única pretenció és retre homenatge a Dalt la Vila, el poble senzill on va néixer la nostra ciutat.

SOBRENOMS I MALNOMS DE DALT LA VILA

Sobrenoms de llocs

- el forat de les bruixes
- els melons
- les esqueles
- els fogons
- el pont de les bruixes (passadís cobert de Can Tiranasi on s'entra pel C/. Sant Sebastià i se surt pel C/. De la Costa, utilitzat per la canalla del barri per jugar)
- les figueres de moro
- les excavacions
- els bombers (tothom deia "els bomberus")
- la presó
- l'escorxadador ("el matadero", per la majoria)
- els safareixos (del C/Lladó, Quintana Alta i encara més antigament al C/ de Dalt)
- el cafetí (era un cafè que feia cantonada amb Martí Pujol, on ara hi ha el quiosc de la ONCE. La mestressa es deia Candelaria i els diumenges el seu home anava amb un burret repartint cafè fet per les cases).
- la riera
- El clos de la Torre
- El pas de la guineu
- El turó d'en Rosés
- La Rectoria
- La font del Tit
- La Torre Vella

Sobrenoms derivats d'oficis o activitats

- Cal Carboner (al costat de "el cafetí")
- Cal Carboner (Josep M^a i Roseta)
- En Milió del racó (o en Milió el carboner)
- Ca la Tereseta de cal carboner (feia de mèdiu)
- Cal Sereno (al C/. Lladó, les seves filles eren "les Serenes")
- L'Artista (una dona que es dedicava a l'espectacle, segons es deia de "Varietés")
- Ca la Bombera (les filles eren "les bomberes")
- Cal Sabater (C/. Barcelona, el sabater es deia Rafael, i la seva filla, la Pepita era la Sabatera)
- Cal Fanaler
- Cal Civil o Cal Tramviàire (C/.Dalt, dos sobrenoms a la mateixa casa)
- Cal Fideuer
- Ca la Terraire (venia terra d'escudelles al C/ La Costa)
- Ca la Pollaire (venia pollastres al C/.La Costa)
- Cal Safranaire (C/. Lladó, 12)
- Cal Rector (Rectoria de Santa Maria)
- Cal Secretari Vell (Plaça del Oli)
- "L'Amparo" de la llet (després, la Lola de la llet, la seva filla)
- "L'Amparo" de la farmàcia
- Cal Barber (una barberia que hi havia al C/. Barcelona 46, que després de plegar es va dedicar a vendre begudes però seguí sent Cal Barber)
- La Isabel del vi (la Masia que hi ha en runes al C/.Sant Sebastià, abans hi venien vi)
- La Relotgera (C/.Dalt, perquè el seu home era relotger)
- El Matalasser (C/.Dalt)
- La dels Cavallets (C/.Lladó)
- Cal Cacaüero (C/.Sant Josep i de Rosés)
- Can Cinto dels diaris (C/. de l'Oli)
- La Mercè del sereno (al C/.les Eres, el seu marit era sereno, però no del nostre barri)
- Ca la Cabrera o ca la "Inés"(C/.Pujol, casa número 5)
- Ca la Modista
- Ca la Pentinadora
- Ca l'Estanquera
- El Merdalero (Plaça Constitució)
- El Sastre Verd (Plaça Pau Casals)
- La Numeritos (venia números per fer rifes)
- Ca la Sastre (era una botiga de queviures al C/.Quintana Alta)
- Ca la Donya Júlia (era el nom antic que rebia l'escola N.J. Praga, perquè així es deia la seva directora. Era una persona amb molt de caràcter, que els alumnes mes entremaliats anomenaven "Donya Xufra")
- Cal Mestre Porta (professor de guitarra)
- Cal Pare Riera
- Cal Segristà (Xicart, a la Torre Vella)
- Cal Funcionari

LA CLASSIFICACIÓ CONTINUARÀ EN EL PROPER MECO.

DARRERA HORA

L'A.VV Dalt la Vila - i - Cal Fideuer

Posem en coneixement de tots els nostres associats que la nostra entitat ha arribat a un acord de col·laboració amb la Cooperativa La Sargantana - Cal Fideuer, en benefici del Dalt la Vila i de tots els socis i sòcies de l'A.VV.

Qualsevol ciutadà que vulgui ser soci de La Cooperativa La Sargantana - Cal Fideuer, haurà de pagar una quota única de 10 euros, però fruit de l'acord de col·laboració esmentada, aplicarà un **preu mes reduït (8 eur.) a tots els socis i**

sòcies de la nostra entitat que vulguin fer-se socis, també, de la cooperativa.

Tanmateix, La Cooperativa La Sargantana - Cal Fideuer, participará amb un 1% de l'import de les nostres compres en projectes i activitats pel nostre barri, juntament amb l'Associació de Veïns. Esperem que aquesta col·laboració conjunta sigui satisfactòria per tots nosaltres i pel conjunt del barri

Equip del MECO

Estudi de detall del carrer La Costa Nº 7

Posem en coneixement que en la Junta de Govern Local del passat dia 21 de setembre, es va proposar l'aprovació inicial de l'Estudi de detall del projecte del carrer de La Costa Nº 7 cantonada del carrer St. Sebastià. **(CG-2010/3388)** Avisem a tots els veïns de l'entorn que estiguin a l'aguait d'aquest projecte, tant per cercar-ne la informació, com per presentar les esmenes oportunes quant estigui a exposició pública.

l'A.VV farem el seguiment oportú d'aquest tema, i ens posem a disposició dels daltvilatans per informar-vos del seu procés., alhora que esperem que en el si de la Comissió Mixta - Dalt la Vila / Ajuntament - puguem fer-hi les nostres aportacions en defensa de la singularitat del nostre nucli històric.

Equip del MECO

